

KERESZTURY TIBOR
REMÉNYFUTAM

- KELETI KILÁTÁSOK -

Első kiadás:

Magyar Narancs Könyvek,
Budapest, 2000

© *Keresztury Tibor, 2022*

PIROS AZ ISTEN

Olyan türelmeset, mint a diósgyőri, élőben még nem láttam. Másfél órát képes várni a Tiszai pályaudvaron hosszú, méla lesben, és csak mikor már lát-szik a fradisták vonata, akkor nyúl a kőért, botért, üres üvegért. Azt a pontos érkezést, hatodik vágány, nagy nehézségek árán úsztam csak meg, kíváncsi hetedikes. Várni – vonatnál is jobban – még bír-ra tud nagyon. Egyszer Divinyi, vagy melyik, alko-nyattájt gondolta úgy, hogy elég idő múlt el a le-fújás óta. Hogy súlyosan tévedett, arra a rendőrautó hátsó ülése előtt hasalva, vagy négyszáz méterre az északi kaputól kellett rájönnie, amikor is felismer-ték. Hartmannt Hatvannál fogták meg a vonaton – a klubszeretet nem ismer fáradtságot, kalauzt. Bé-késen ült a büfében, azt hitte, túl van a veszélyen szegény.

Akkor még nem Miskolci Ultras és Red Fanatics voltak – a nyugati kultúra hatása későbbi keletű. El-lenben elnéztem tíz éven át azt az elképesztően kan-csal, tapsifüles vezérszurkolót, aki egy ménkű nagy marhakolomppal, a *pályának háttal*, úgy fogta ösz-sze a stábot, mint odalent a fiúkat az isteni Sala-mon. Olyan torok az Operában nincsen. Nem tett egyebet, mint – a hangulattól függően – öt- vagy

tízpercenként egy rettenetesen ordított, hogy „Dííí-íí...”, amit úgy ezer bariton egészített „ósgyőr”-rel ki, haladéktalanul. Kicsit sajnáltam, hogy az egész szezonból semmit sem lát, de amikor elkezdtem ezt a dolgot, kijárni, azért mégis ő szerettem volna lenni. Még Malejkó Magdit irigyeltem nagyon, aki néha Salamon kocsijára vigyázhatott. Vajszínű Lada 1300-as, vadi új. Később szerelmes is lettem belé, úttörőtáborban csókolóztunk, ez a vigyázás nagyon felizgatott.

Nagy korszak volt, ment a szekér, tombolt a nép. Legázoltuk 5-4-re az *Egyetértést* – az egyik legjobb véghajrá volt, mert le volt beszélve a derbi, de iksznél egy lecsúszott lövés véletlenül bement. Az a tíz perc, ami ott jött...; tiszta Bundesliga. Feltámadó vasgyári önérzet, nem kell a koszos pénzetek, ha már így alakult. Rázta a kolompot a példaképem egyfolytában, mi kéne, pont, büfések?! Bundás tetük. Pedig, megfigyeltem, be volt avatva; legalábbis túl sokszor tippelte meg pontosan előre, hogy mi lesz. Miskolci Mándy-hős: ki lazált edzésen, hogy mozog a farkóban az új gyerek, hogy áll az ifi – nagy tudású embernek tűnt valóban. Később elment a hangja a nagy sikerek alatt, dehát a Veréb–Salamon–Várad–Görgei–Oláh–Tatár–Fükő–Borostyán–Fekete-tengely fényesen üzemelt. Nyolc válogatott, KEK-továbbjutás, leállt a gyár a meccsek idejére, épp csak a kohót fűtötték, ne hűljön ki teljesen. Ilyet azóta se láttam, hogy egy városban tényleg mindenki a csa-

patról beszél. Mennyi volt a pontpénz, mit ivott Tattár Dzsordzs szombaton a Juno bárjában, milyen súlyos az új csillag, a „kisgörög”, Teodoru II. húzódása; minden meg volt tárgyalva, nagyvárosi méreteken, rendesen.

A közönség hamar felnőtt a csapathoz – az állomási csata s több legendás bíróverés is ekkorra datálható. Az öntudatra eszmélés zaklatott, szép évei voltak ezek, művezető Európában annyi visszaszólast még nem kapott. A hétvégi eredménytől függően termelt a Digép. Ki e nevelődés folyamatát felismerni rest volt, keményen meglakolt. Így Töröcsik, egyébként a legjobb, akit Diósgyőrben valaha is láttam, elkövette azt a végzetes hibát, hogy a partvonalhoz kocogva csupasz seggét mutatta a B-középfelé. Ezt azért mifelénk nagyon nem szeretik. Kiszabadítása később a teljesen összetört, leeresztett kerekű, kivert ablakú, félig felborított buszból demokratikus rendőrségünk emlékezetes fegyverténye volt. Hogy a ráhatás nyomán mégis érthetett a szóból, azt abból gondolom, hogy a következő diósgyőri fellépése előtt – bánatomra – sérültet jelentett.

Szomorkodásra amúgy nem volt semmi ok. Álmodni sem mert senki, hogy Váczi Béla lesz majdan az utolsó király, hulltával pedig kizárólag egy Adzsojev nevű gazdasági menekültért kell kimenni. Város és csapata egymásra talált. Egyszer, a telt ház Fradi-meccsek egyikén egy leszúrt ember mellett álltam. Először azt hittem, hogy csak részeg, de

az nem lett volna feltűnő. Le volt szúrva rendesen, posztókabátján átütött a vér, bágyadt, üveges tekintet...; amiatt kezdtem el figyelni óvatos sandítás-sal, hogy miért nem figyel ez, amikor pedig támadunk. Sok jelét nem adta, de úgy tűnt, mintha élne, tartotta a tömeg, az egymásnak feszülő vállak prése. Össze csak akkor esett, amikor mindenki felugrott, mivel Oláh gyönyörű gólt ollózott egy jobboldali szöglet nyomán. *Vezetünk, ez meg meghal itten*, mondta valaki nehezményezőleg, amikor elvitték. *Biztosan pesti*. Csupa bosszúság volt az a nap, nem-sokára az FTC is kiegyenlített. A gólnál valaki feltette a kezét; öt literes borosüveggel ütötték le, mielőtt hosszasan lóbálva átdobták volna a fradisták szektorába. Repült vagy tíz métert a zöld sas, majd odaát sikerrel landolt a fejeken. Ott örüljél, testvér, a helyeden.

Eleven kapcsolatam a DVTK csapatával a legjobb pillanatban, a leszálló ág kezdetén, lakcímváltozás okán szenvedett törést, de a történet mégsem itt ér véget. Évek múltán előkészületi mérkőzésre jött a Dzurják-féle garnitúra Debrecenbe. Nagyerdei Stadion, mínusz tíz fok, öt néző, vezette Bay. Az ötből kettő játékosfeleség, én a barátomat egy *feljutásért* küzdő, romjaiban is stílusos csapat játékát látni vittem – sokat hallott már róla. Az ötödik természetesen a kolompos volt, ezúttal *szemben állva*, a fején meleg füles sapka, de a tekintetéről rögtön megismertem. Szólni nem sokat szólt, ittasnak is látszott,

ám a fényes 0-5-ös győzelem után az a jól ismert, régi hang zengte ütemesen a Diósgyőr sikerét: *gye-
ertek ide, gyeertek ide!* A fiúk kicsit fáztak, elégük is
volt már az egészből, de egyikük levonulóban azért
felintett.

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó Dávid Anna

Nyomta és kötötte a Generál Nyomda Kft., 2022-ben
6728 Szeged, Kollégiumi út 11/H
www.generalnyomda.hu

Felelős szerkesztő Szegő János
Kézirat-előkészítő Balogh Emerencia
Korrektor Tomka Eszter
A borító Szilágyi Lenke fotójának
felhasználásával készült
A kötetet Pintér József tervezte
Műszaki vezető Takács Klári
Kiadványszám 9247
Minion betűtípusból szedve
ISBN 978-963-14-4247-2